

[Erling Christensen]

ren også i samrådet. Set ud fra dette lovforslag giver det ikke umiddelbart et problem, fordi råvarerne godt kan være sunde hver for sig, men problemet er, hvordan de virker sammen positivt, og derefter hvornår en bestemt sammensætning af sunde råvarer virker direkte skadelig eller endog giftig.

Om to år, når direktivet træder i kraft, skal foderstoffirmaerne ikke på foderblandingerne angive det procentvise indhold af de enkelte råvarer i foderblandingen. Problemet er så efter min opfattelse, at brugeren, landmanden, bliver ladt i stikken, hvis det efterfølgende viser sig, at sammenblandingen af sunde råvarer er dårlig eller giftig.

Hvordan vil ministeren udnytte sin bemyndigelse til at give de enkelte laboratorier autorisation og samtidig sikre, at disse laboratorier også vil være i stand til at sikre forbrugerne, altså landmændene, en rigtig foderblanding?

Jeg ved, at ministeren tidligere i denne sag har hørt landboorganisationerne vedrørende lovforslaget. Jeg synes, det efter godkendelsen af foderstofdirektivet for en uge siden kan være rimeligt igen at høre disse organisationers mening om dette problem.

I forlængelse af det, jeg sagde om dårlig sammenblanding af sunde råvarer til husdyrfodring, synes jeg også, at Forbrugerrådet skal høres vedrørende indholdet og substansen i dette lovforslag, som jo ellers af udseende er et lille lovforslag.

Til slut vil jeg sige, at hvis de høringssvar, jeg nævnte her, ikke giver anledning til bemærkninger, er der tilslutning fra Socialdemokratiets side.

Rønholt (KF):

Jeg skal afstå fra at bruge hele min taletid og blot sige, at Det Konservative Folkeparti kan tilslutte sig det foreliggende forslag, der er et godt eksempel på forenkling og afbureaukratisering.

Stillinger (SF):

Jeg beklager meget, at jeg ikke kan følge den konservative ordførers korthed i min tale, men jeg skal da forsøge at gøre det så kort som muligt.

Det er jo ikke, fordi lovforslag nr. L 158 hverken vil vælte Danmarks økonomi eller skabe revolution eller krise ude i verden. Men forsla-

get er endnu et af regeringens evindelige såkaldte afbureaukratiseringsforslag, og samtidig er det et forslag, der fremsættes af angst for EF. Jeg vil ikke nævne, hvad det drejer sig om, for det ved ordførerne selvfølgelig nok, men jeg vil gerne ironisere lidt over, at regeringens afbureaukratisering omfatter så små ting, som dette er, og som jo mange gange ikke er en reel afbureaukratisering; regeringen tager sig ikke af de rigtig store afbureaukratiseringsopgaver inden for eksempelvis landbruget.

Men samtidig er det egentlig også lidt ubehageligt, at næsten alle regeringens lovforslag bærer præg af angsten for EF, og det synes vi i SF er en dårlig idé. Vi skal ikke lave love af hensyn til EF; vi skal lave love af hensyn til Danmarks ve og vel.

Men her i min korte ordførertale vil jeg til slut blot spørge, hvorfor dette lovforslag egentlig fremsættes, for jeg synes ikke, at bemærkningerne til lovforslaget er fyldestgørende nok; de fortæller f.eks. ikke noget om, hvorfor man ønsker at fremsætte forslaget.

Har det fungeret dårligt eksempelvis, eller hvad er ellers grunden til, at det skal fjernes? Jeg vil karakterisere SF's holdning som ligegyldigt positivt over for forslaget; vi vil da ikke være helt afvisende over for selve forslaget, men vi vil ønske nogle spørgsmål opklaret og uddybet under udvalgsforhandlingerne.

Sønderby (V):

Venstre kan naturligvis også støtte dette forslag, og jeg kunne egentlig sige det lige så kort som hr. Rønholt, idet vi synes, landbrugsministeren har taget godt fat i en række områder, men nu blev der sagt af SF's ordfører, at det var småtingsafdelingen, og så må jeg gøre opmærksom på, at en række af småting giver en større sum, og dette her er en del af en række af lovforslag. Det er ikke første gang, vi behandler afbureaukratiseringsforslag, og når disse love har haft gyldighed i næsten 100 år – den ene trådte i kraft i 1898 og den anden i 1932 – så kan man vel nok sige, at det er på tide at afskaffe dem.

Det ene, ministeren foreslår, er, at man ikke længere fastsætter priserne. Vi er tilhængere af en fri prisdannelse, og det tror jeg vi alle kan være enige om.

Det andet er spørgsmålet om, hvorvidt man skal nægte autorisation, såfremt den pågældende egns behov skønnes dækket, og hvad det an-